

(1901-1984)

ALİ GÜL

Risale-i Nur'un Medrese-i Nûriyesi, bin kalemlî Sav köyünde 1317 (1901) senesinde doğan merhum Ali Gül ağabeyimizin adı Şuâlar kitabında şu şekilde geçmektedir: "Risale-i Nur'un kıymetli muallimi Hafız Mehmed'in kardeşi Ali Gül'ün selâmını aldım. Ben hem ona, hem bütün hemşehrilerine ve Sava'nın bütün ahyâ ve emvâtına binler selâm ve dua ederim." (Şuâlar-301)

1984 yılında Sav'da vefat eden Ali Gül ağabeyimizi hayatta iken görmek nasip olmadı. Kimlik bilgilerini, fotoğrafını ve hizmetlerini oğlu Mehmed Gül ve yeğeni Abdülkadir Zeybek ağabeylerin yardımlarıyla elde ettim. En korkulu zamanlarda Risale-i Nur'u yazıp matbaa gibi çoğaltarak hizmet eden Savlı Gül ailesi mensubudur. Bu vesile ile Abdülkadir ağabeyimizin bize verdiği Gül hanedanından 5 kardeşin fotoğraf ve kimlik bilgilerini de yazının sonuna ekledim.

Mehmed Gül Anlatıyor:

Ali Gül'ün oğluyum. 1943 Isparta/Sav doğumluyum, nüfusta 1944 yazar. Bediüzzaman hazretlerini iki kere ziyaret ettim, elini öptüm. Ama önce babam Ali Gül'den duyduklarımı, bildiklerimi anlatayım.

DENİZLİ SAVCISI ALİ GÜL'ÜN 9 LİRASINI ZORLA GASP EDİNCE

Rahmetli babam Ali Gül, bütün Savlılar gibi Risale-i Nur'dan çok yazmıştır. Amcam İbrahim Gül'ün evinde teksir hizmetleri de yapmıştır.

1943 Denizli mahkemesi baskınları başladığında, babam Ali Gül'ün evini de basıyorlar. Yapılan aramada kendi yazdığı risalelerden bulunuyor. Diğer amcalarım erken davranıp tedbir almışlar, onlarda bir şey çıkmıyor. Babam Ali Gül, Denizli hapishanesine girerken müddeiumumî (savcı) tarafından sorgulanır; cepleri, elbiseleri aranır. Cebinden 9 Türk Lirası çıkarılır. Savcı parayı alıyor. Merhum babam Ali Gül de, parayı zapt ettiğine dair savcıdan imzalı bir kâğıt istiyor. Savcı: "Ne imzalı kâğıdı, senin kafanı kırarım" diye tehdit edip imzalı bir kâğıt vermiyor. Bugün için 1000 lira değeri olan, 9 lirası alındığı için çok canı yanan babam Ali Gül dualar okumaya başlar. (1943'de bir memurun aylık maaşı ortalama 55-TL)¹

Savcı o gece yarısı hapishaneye gelerek Ali Gül'ü çağırır. Ali Gül, bu gece yarısı bu savcı beni idam mı ettirecek acaba diye düşünürken, savcının yanına getirilir. Savcı: "Say şu parayı, say şu parayı diyerek parayı verir. Meğer gece rüyasında savcıyı korkutmuşlar. Ben babamdan bunları aynen böyle duydum. Evet, 1943'lü yıllarda yapılan zulümlere bu da bir numunedir.

BEDİÜZZAMAN BENİM YALAN SÖYLEDİĞİMİ ANLAYINCA...

Babam Ali Gül beni 1956 senesinde Bediüzzaman'ın elini öpmeye götürmüştü. Bediüzzaman, Isparta'da şimdi müze olan evde kalıyordu. O zaman 13 yaşlarındaydım. Bediüzzaman bana, "Sen yalan söylüyor musun?" dedi. "Söylemiyorum" dedim. "Bak dilin ensenden çekilecek, sen yalan söylüyorsun" dedi. Hakikaten o zamanlarda, çocukluk hallerimde yalan söylediğim oluyordu. Ondan dolayı bunları söylemişti bana. O sözler bana ders oldu, kesinlikle yalan söylemem. Bir kere daha gittim Bediüzzaman'ın yanına, elini öptüm. Babam bana Gençlik Rehberi'ni yazdırmıştı. Onu Bediüzzaman'a götürüp, verdik. Bize dua etmişti. Babam 12 Aralık 1984 tarihinde vefat etti.

Abdulkadir Zeybek Anlatıyor:

1938 Sav doğumluyum. Savlı Hafız Mehmed Gül'ün kızı tarafından torunuyum. Dedem Hafız Mehmed'in ve diğer amcalarımın risaleleri elle yazarak çok hizmetleri oldu. Ali Gül amcam ile ilgili bildiklerimi anlatayım:

¹ <http://blog.milliyet.com.tr/bunlari-biliyor-muydunuz----2----nostalji/Blog/?BlogNo=134638>

1960 İHTİLALINDA SAV'A BİR KARAKOL KUMANDANI GELİR

Rahmetli Ali Gül amcam, 1943 Denizli davasında Sav köyünden hapishaneye girenlerdendi. Hapishanede, koğuş arkadaşı Yüzbaşı Re'fet Bey'den kıraat/tecvid dersi aldığı söylerdi bize.

Hatta Sav'da şöyle bir hadse olmuştu:

1960'da ihtilaldan sonra Sav'a bir karakol kumandanı geliyor, bütün Savlıları bir kahvede toplayıp, Üstad'ın aleyhinde konuşma yapmak istiyor. Amcam Ali Gül, kumandanın her söylediğine cevap vermeye başlayınca, Kumandan: "Sen her şeye cevap veriyorsun, tecvidi biliyor musun?" diyor. "Beyefendi ben tecvidi, kıraati hapishanede öğrendim, ezberimden yeniden yazarım" diye cevap veriyor.

Aynı toplantıda Kumandan: "Sadi Nursi şarka gidiyor evlenin, çoğalın diyor. Buralara geliyor, ahir zamandır evlenmeyin diyor" diye bir iftira atmıştı. Orada bulunanlardan benim dayım Tevfik Gül dedi ki: "Kumanda Bey, ben Risale-i Nur talebesiyim. Benim on tane çocuğum var. Ben Risale-i Nur'da böyle bir yazı görmedim, duymadım."

MENSUBU OLDUĞUM SAVLI GÜL AİLESİ BEŞ KARDEŞTİRLER

Gül ailesi Sav köyünün yukarı kısmında, Yukarı Sav'da ikamet ederler. Amcalarımın hepsini kısaca tanıyım:

Ethem Gül: (D: 1301- 01.07. /1885, V: 30.04.1965) En büyük amcamdır. Sav cemaati arasında çok büyük hizmeti vardır. Başta Çanakkale Savaşı olmak üzere değişik yerlerde 10 sene kadar askerlik yapmış ve vücudunda kurşun yaraları olan birisidir. Risalelerden yazmıştır ama elimizde kayda geçmiş bir yazısı yok.

Hafız Mehmed Gül: (1306/1890-1944) Annem tarafından benim dedemdir. Risalelerde adı çok geçer. Sav'ın hizmet kahramanıdır. Aynı zamanda Çanakkale Zaferi'nden gazidir, topallayarak yürüyordu.

Mustafa Gül: (1313/1897-1985) (SŞ. 1915 yazıyor) Risaleleri en çok yazan ve teksir eden amcam Mustafa Gül'dür. Çok hizmetleri var. Risalelerde adı çokça anılıyor.

Ali Gül: (1317/1901-1984) Anlattığım gibi dördüncü sıradaki amcamdır. Onun da çok yazı hizmetleri vardır.

Ahmed Gül: (1322/1906-1989) En küçük amcamdır. Risalelerden yazmışsa da çok sürekli değil. Hizmete dosttu, muhabbeti vardı.

Yaş sırasıyla 5 kardeş: Ethem Gül, Hafız Mehmed Gül, Mustafa Gül, Ali Gül, Ahmed Gül